

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इति आश्रमवा० नै० भारतभा० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥७॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

प्रजाः कुरुकुलश्रेष्ठपाण्डवान्शीलभूषणान् ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्च पारिवर्हींश्च पार्थिवः ॥ ४१ ॥ पूर्वराजाभिपन्नांश्च पालयत्येव पाण्डवः ॥ दीर्घदर्शीमृदुर्दीतः सदा
वैश्रवणो यथा ॥ ४२ ॥ अक्षुद्रसचिवश्चायं कुंतीपुत्रो महामनाः ॥ अथ मित्रे दयावांश्च शुचिश्च भरतर्षभः ॥ ४३ ॥ ऋजुपश्यति मेधावी पुत्रवत्पालितः सदा ॥ विप्रि
यंच जनस्यास्य संसर्गाद्धर्मजस्य वै ॥ ४४ ॥ न करिष्यंति राजर्षे तथा भीमार्जुनादयः ॥ मंदा मृदुषुकौ रव्यतीक्ष्णेष्वशीविषोपमाः ॥ ४५ ॥ वीर्यवंतो महात्मानः पौरा
णांच हिते रताः ॥ न कुंतीनच पांचालीनचोलूपीनसात्वती ॥ ४६ ॥ अस्मिन्जने करिष्यंति प्रतिकूलानि कर्हिचित् ॥ भवत्कृतमिमं स्नेहं युधिष्ठिरविवर्धितं ॥ ४७ ॥
न पृष्ठतः करिष्यंति पौराजानपदाजनाः ॥ अधर्मिष्ठानपि सतः कुंतीपुत्रामहारथाः ॥ ४८ ॥ मानवान्यालयिष्यंति भूत्वा धर्मपरायणाः ॥ सराजन्मानसंदुःखमप
नीय युधिष्ठिरात् ॥ ४९ ॥ कुरुकार्याणि धर्म्याणि नमस्ते पुरुषर्षभ ॥ वैशंपायन उवाच तस्य तद्वचनं धर्म्यमनुमान्य गुणोत्तरं ॥ ५० ॥ साधुसाध्वितिसर्वः स
जनः प्रतिगृहीतवान् ॥ धृतराष्ट्रश्च तद्वाक्यमभिपूज्य पुनः पुनः ॥ ५१ ॥ विसर्जयामास तदा प्रकृतीस्तु शनैः शनैः ॥ स तैः संपूजितो राजा शिवेनावेक्षितस्तथा ॥ ५२ ॥
प्रांजलिः पूजयामास तं जनं भरतर्षभ ॥ ततो विवेश भवनं गंधार्या सहितो निजं ॥ व्युष्टायां चैव शर्वर्यां च कारनिबोधत ॥ ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्र०
आश्रमवासप० प्रकृतिसांत्वने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥७॥ वैशंपायन उवाच ततो रजन्यां व्युष्टायां धृतराष्ट्रो बिकासुतः ॥ विदुरं प्रेषयामास युधि
ष्ठिरनिवेशनं ॥ १ ॥ स गत्वा राजवचनादुवाचाच्युतमीश्वरं ॥ युधिष्ठिरं महातेजाः सर्वबुद्धिमतां वरः ॥ २ ॥ धृतराष्ट्रो महाराजो वनवासाय दीक्षितः ॥ गमिष्य
ति वनं राजन्नागतां कार्तिकीमिमां ॥ ३ ॥ सत्वां कुरुकुलश्रेष्ठ किंचिदर्थमभीप्सति ॥ श्राद्धमिच्छति दातुं स गांगेयस्य महात्मनः ॥ ४ ॥ द्रोणस्य सोमदत्तस्य वा
ह्नीकस्य च धीमतः ॥ पुत्राणां चैव सर्वेषां ये चान्ये सुहृदो हताः ॥ ५ ॥ यदि चाप्यनुजानीषे संधवापसदस्य च ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं विदुरस्य युधिष्ठिरः ॥ ६ ॥ तदृष्टः
संपूजयामास गुडाकेशश्च पाण्डवः ॥ न च भीमो दृढक्रोधस्तद्वचो जगृहेतदा ॥ ७ ॥ विदुरस्य महातेजादुर्योधनकृतं स्मरन् ॥ अभिप्रायं विदित्वा तु भीमसेनस्य फा
ल्गुनः ॥ ८ ॥ किरीटी किंचिदानम्यतमुवाच न रर्षभं ॥ भीमराजापिता वृद्धो वनवासाय दीक्षितः ॥ ९ ॥

किंचिदर्थं किंचित्कार्यं कर्तुं त्वामभीप्सति द्रष्टुमिति शेषः तदेवाह श्राद्धमिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥